

பிழைப்புகள் உருவாக்கினவன், அழகான ஆசிரியர்களுக்கும்
அழகுடனான உருவாக்கினவன்.

பிழைப்புகள் பதிவே இவ்வாறாக,
பிழைப் பெற்று உற்று இருக்கலாம்.

இவ்வாறு விதிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு
அவ்வாறு அனுப்பினவன் பெயரெழுத்து,
உட்படி கவனிக்கப்படும் பெயரெழுத்து.

புலவர்களுக்குப் பெயர்ச்செய்யுள் கற்றுப்போகலாம்,
இவ்வாறு கற்றுக்கொள்ளும், புலவரும்.
- சார்லஸ் ஸ்பர்ஜன்

இப்பொழுது தியானித்துக்கொண்டிருப்பது **ஞானம்**

வேத ஆராய்ச்சி பாடங்கள்

வாரந்தோறும் - தங்கள் கழமைகளில்
மாலை - 6.30 மணி முதல் 7.30 மணி வரை
இடம்: ஏ-4, டேஜ் ப்ளாஸா, 2, தெற்கு அலெக்சாண்டர்,
ஸ்ரீநகர் காலனி, சைதாப்பேட்டை.
சென்னை - 600 015.
(சைதாப்பேட்டை கோர்ட் அருகில்)

Owned and Published by: S. Paulraj Kennedy from A-1, Deju Plaza, No. 2, South Avenue,
Srinagar Colony, Saidapet, Chennai - 600 015. Phone: +91 - 44 - 22353500
Printed by: Jolly Peter at Sharp Offset Printers, New No. 96, Old No. 223, Peters Road,
Royapettah, Chennai - 600 014. Phone: +91 - 44 - 28480607
Editor: Nija Kennedy

விஷ் ஏக்ஷன்

VOL . 4 ISSUE . 4

தனிப்பிரதி ரூ 20/- நவம்பர் 2010

பொதுமக்களிடமிருந்து,
அருள்
முறியின்றிக்காக
யார்?
- டிசம்பர் 27:4

.. ஒருவர்மேல் ஒருவர் பொறாமை கொள்ளாமலும் இருக்கக்கடவோம் (கலாத்தியர் 5:26)

பொறாமை என்பது மற்றவர்களைப் போல நாமும் இருக்கவேண்டும் என்று நினைப்பதாகும். மற்றவர்களிடம் இருப்பது தனக்கு வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு தன்னிடம் இல்லையே என்று மனம் வருந்துவது, மற்றவர்கள் நன்றாக இருப்பதை காணும்போது பொறுக்கமுடியாதது. மாம்சீக குணங்களில் ஒன்று பொறாமையாகும். வெளியே தெரியாத பாவங்களில் ஒன்று பொறாமை. நாம் நம் மீதும், நமது விருப்பங்கள் மீதும் அதிக கவனம் செலுத்தும்போது தேவன் மீது நாம் செலுத்தும் கவனம் குறைந்து போகிறது. தேவன் நமக்கு கொடுத்தவற்றில் நாம் மனநிறைவடையாமல் இருக்கிறோம் என்றால், நாம் பொறாமை குணமுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம். கர்த்தருக்கு பயப்படும் பயம் நமக்கிருந்தால், நாம் மற்றவர்களைப்பார்த்து பொறாமைப்பட மாட்டோம். பொறாமை குணத்தை தடுத்து நிறுத்த நாம் இயேசு கிறிஸ்துவைப்போல வாழவேண்டும்.

சுயநலத்தால் பொறாமை

பொறாமை ஒரு மனுஷனுக்குள் எப்படி வருகின்றது என்று சிந்தித்தோமானால், மனுஷன் தன்னைத்தானே நேசிப்ப தினாலேயே வருகின்றது என்று நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். மற்றவர்களுடைய உருவம், நடை, உடை, வீடு, வேலை, பிள்ளைகள் இவற்றைப் பார்க்கும்போது, தன்னை அவற்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறான். அவன் எதைப் பார்த்தாலும், அவைகள் தனக்கு இருக்கின்றதா என்று தன்னைக்குறித்தே யோசிக்கிறான். பொறாமை குணம் உள்ளவர்களுக்கு தங்களை தாங்களே நேசிப்பதினாலேயே இப்படி பொறாமை வருகின்றது என்று அறியாதிருக்கிறார்கள்.

மற்றவர்கள் வாழும் ஆசீர்வாதமான வாழ்க்கையை பார்த்து சந்தோஷப்பட வேண்டும். நம்மைப்போல மற்றவர்களையும் நேசித்தால்தான் இப்படி சந்தோஷப்பட முடியும். நாம், அவர்கள் இடத்தில் இருந்தால், இப்படிப்பட்ட ஆசீர்வாதமான வாழ்க்கை கிடைத்தால் சந்தோஷப் படுவோமே என்று நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த பொறாமை குணம் நம்மைவிட்டு அகல வேண்டுமானால், மற்றவர்களையும் நம்மைப்போல நேசிக்க வேண்டும். அதற்கான வழியையும் ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்து, நமக்கு காண்பித்திருக்கிறார்.

மனுஷர் உங்களுக்கு எவைகளைச் செய்ய விரும்புகிறீர்களோ, அவைகளை நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்: இதுவே நியாயப் பிரமாணமும் தீர்க்க தரிசனங்களும் (மத்தேயு 7:12)

மற்றவர்கள் நமக்கு எவற்றை கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதையும், மற்றவர்கள் நமக்கு காரியங்களை எப்படி செய்தால், நன்றாக இருக்கும் என்பதையும் யோசித்துப் பார்த்து, அவற்றை மற்றவர்களுக்கு செய்யவேண்டும். உதாரணத்திற்கு, நம் பிள்ளைகளின் தாலந்துகளை மற்றவர்கள் பாராட்டினால், அந்த பாராட்டு அந்த பிள்ளையின் வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்ப்போம் என்றால், அவர்களுடைய பிள்ளைகளின் தாலந்துகளை பாராட்டி, உற்சாகப் படுத்துங்கள்.

அதிருப்தியினால் பொறாமை

மற்றவர்களுடைய வளர்ச்சியைப் பார்த்து, சந்தோஷப்படுங்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கையையும், உங்களுடைய வாழ்க்கையையும் ஒருபோதும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்காதீர்கள். கர்த்தர் அவர்களுக்கு கொடுத்த வாழ்க்கையை அவர்கள் வாழ்கிறார்கள்.

கர்த்தர் உங்களுக்கு கொடுத்த வாழ்க்கையை கண்ணாக்கிப் பாருங்கள். அந்த வாழ்க்கையை சந்தோஷமாக வாழப் பழகங்கள். கர்த்தர் உங்களுக்கு கொடுத்த வாழ்க்கையின் ஆசீர்வாதங்களில் திருப்தியோடுருங்கள். இதையே அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், போதுமென் கிற மனதுடனே கூடிய தேவபக்தியே ஆதாயம் (1 தீமோத்தேயு 6:10) என்று குறிப்பிடுகிறான். கர்த்தர் நமக்கு கொடுத்துள்ள வாழ்க்கையில் நாம் திருப்தியடைய வேண்டுமானால், நாம் செய்யவேண்டிய காரியம், குடும்பத்தில் கணவன், மனைவியிடமும், பிள்ளைகளிடமும், மனைவி, கணவனிடமும், பிள்ளைகளிடமும் உள்ள நல்ல பண்புகளை, குணங்களை தாலந்துகளை உன்னிப்பாக கவனித்துப் பார்த்து, அவற்றில் சந்தோஷப்பட வேண்டும். இவைகள் உலகத்திலிருந்து பெறமுடியாதது; வெள்ளியைக் கொடுத்தாலும், பொன்னைக் கொடுத்தாலும், முத்துக்களை கொடுத்தாலும் இந்த உலகத்திலிருந்து பெறமுடியாதது; கர்த்தர் மாத்திரமே தரமுடியும் என்பதை நினைத்துப் பார்த்து கர்த்தருக்கு நன்றி செலுத்தவேண்டும்.

புத்தியுள்ள மனைவியோ கர்த்தர் அருளும் ஈவு (நீதிமொழிகள் 19:14)

இதோ பிள்ளைகள் கர்த்தரால் பெரும் சுதந்திரம், கர்ப்பத்தின் கனி அவரால் கிடைக்கும் பலன் (சங்கீதம் 127:4)

கணவனை நன்கு புரிந்து கொண்டு, அதற்கேற்றபடி, நடந்து கொள்கிற மனைவி கர்த்தர் தரும் பரிசு என்று வேதத்தின் மூலம் கர்த்தரே சொல்கிறார். கணவனுக்கு நல்லதொரு வேலை, பணம், வசதி இருக்கலாம். ஆனால், அவனது விருப்பு, வெறுப்பு, ரசனையை புரிந்து கொள்ளாத மனைவி இருந்தால், திருப்திகரமான சந்தோஷமான ஒரு வாழ்க்கையை வாழ முடியாது. வாழ்நாளெல்லாம் கணவனுக்கு மனைவி அதிருப்தியாகவே இருப்பாள். தன்னை நன்கு புரிந்து வைத்துள்ள மனைவிக்காக சந்தோஷப்பட வேண்டும். பணம், வேலையைத் தேடி பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால், நல்ல பண்புள்ள, குணமுள்ள, புரிந்து கொள்ளும் திறனுள்ள மனைவியை கர்த்தர்தான் தரமுடியும். அதற்காக கர்த்தருக்கு எப்போதும் நன்றி செலுத்துங்கள். பிள்ளைகள் இல்லாத

கணவன், மனைவியை யோசித்துப் பாருங்கள். அவர்களுடைய மனது எவ்வளவு வருத்தத்தோடு இருக்கும் என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். இப்பொழுது உங்களது பிள்ளைகளை பாருங்கள், இவைகள் கர்த்தர் கொடுத்தது. இந்த உலகம் தரமுடியாது. இந்த ஆசீர்வாதத்திற்காக கர்த்தருக்கு நன்றி செலுத்துங்கள் இப்படி நமக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள வாழ்க்கையில் திருப்தியோடு, சந்தோஷத்தோடு இருப்போமென்றால், மற்றவர்களைப் பார்த்து நமக்கு பொறாமை வராது.

யோசேப்பு

அவன் (யோசேப்பின்) சகோதரர்கள் அவன்மேல் பொறாமை கொண்டார்கள் (ஆதியாகமம் 37:11)

யோசேப்புக்கு பதினொரு சகோதரர்கள் இருந்தார்கள். தன் தகப்பனாகிய யாக்கோபின் முதிர்வயதிலே அவன் பிறந்ததினாலே, மற்ற குமாரர்களை விட யோசேப்பை அதிகமாய் நேசித்தான். அவனுக்கென்று பலவருணமான அங்கியைக் கொடுத்திருந்தான். யோசேப்பின் சகோதரர்கள், தங்களுடைய தகப்பன், தங்களைவிட யோசேப்பை அதிகமாய் நேசிப்பதை கண்டபோது, அவனை வெறுத்து அவனோடு அன்பாய் பேசாமல் அவனை பகைத்தனர். யோசேப்பு தான் கண்ட சொப்பனங்களை தன் சகோதரர்களிடம் சொன்னான். நாம் எல்லோரும் வயலில் அறுத்த அரிகளைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்பொழுது என்னுடைய அரிக்கட்டு நிமிர்ந்திருந்தது. உங்கள் அரிக்கட்டுகள் என் அரிக்கட்டைச் சுற்றி வணங்கி நின்றது என்றும், இன்னொரு கனவில் சூரியனும் சந்திரனும், பதினொரு நட்சத்திரங்களும் என்னை வணங்கினது என்றும் சொன்னான். இதனை கேட்ட அவனது சகோதரர்கள், “நீ எங்களையெல்லாம் ஆளலாம் என்று நினைக்கிறாயா” என்று சொல்லி, இன்னும் அதிகமாய் அவனைப் பகைத்து, அவன்மேல் பொறாமை கொண்டார்கள். அவன் சகோதரர்கள் சீகேமிற்கு ஆடுகளை மேய்க்கப் போனார்கள். சில நாட்களான பின்பு, யோசேப்பை அவனது தகப்பனார் அவனது சகோதரர்களிடத் திற்கு அனுப்பினான். யோசேப்பு தூரத்தில்

வரும்போதே, அவன் சகோதரர்கள் அவனை பார்த்ததும் அவனைக் கொன்றுவிட முடிவு செய்தனர். இதோ சொப்பனக்காரன் வருகிறான்; அவனைக் கொன்றுவிட்டு ஒரு காட்டு மிருகம் கொன்றுவிட்டதாக தகப்பனிடம் சொல்லுவோம்; அவனது சொப்பனங்கள் எப்படி முடியும் என்று

பார்ப்போம் என்று ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டனர். அவன் அருகில் வந்தவுடன், அவனது மூத்த சகோதரன் அவனை கொல்ல அனுமதிக்காததால், அவனது பலவருண அங்கியை கழற்றி அவனை தண்ணீரில்லாத குழியில் தூக்கிப்போட்டனர். பின், அந்த வழியே வந்த வியாபாரிகளிடம் அவனை அடிமையாக விற்றுவிட்டனர். பின் பலவருண அங்கியை ஆட்டின் இரத்தத்தில் தோய்த்து விட்டு தகப்பனிடம் சென்று உம் குமாரனின் அங்கியா பாரும என்று கேட்டனர்.

பிரியமானவர்களே, இந்த பொறாமை குணத் தால் அடுத்தடுத்து பல பாவங்களை அவர்கள் செய்தார்கள். கோபத்தை உண்டாக்கி, சகோதரனை கொன்றுபோட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை கொண்டு வந்தது. இரக்க மில்லாமல், இருதயத்தை கடினமாக்கி அவனை அடிமையைப்போல விற்கும்படி செய்தது. தகப்பனிடம் பொய் சொல்லி, அவனை ஏமாற்ற வைத்தது. பொறாமை குணத்தை முதலிலேயே நீக்காவிட்டால் பயங்கரமான பாவத்தில் விழச் செய்யும். உறவுகளுக்கிடையேயுள்ள இணக்கத்தை முறித்துவிடும். பொறாமை குணம் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வளர்ந்து எளிதில் கட்டுப்படுத்த முடியாத கடுமையான சின உணர்ச்சியை உண்டாக்குகிறது. எது சரியானது என்பதை புரிந்து கொள்ளமுடியாதபடி முழுமையாக அவர்களை குருடாக்கிவிடும். கண்மூடித்தனமாக எல்லாவற்றையும் செய்ய வைத்து, சிந்திக்க முடியாதபடி தடுக்கும். பொறாமையை எளிதில் இனம்

கண்டுகொள்ள முடியாது. நாம் செய்வது சரியானது என்ற எண்ணத்தை தோன்றச் செய்து அதை செயல்படுத்தும் ஆற்றலை உடையது. பொறாமையை தடுத்து நிறுத்தாமல், கட்டுப்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டால், அதுவேகமாக வளர்ந்து மோசமான பாவத்துக்கு நேராக வழிநடத்தும். நீண்ட காலமாக பொறாமை

உணர்வை வைத்துக் கொண்டிருந்தால், அதை வேரோடு அகற்றுவது கடினம். பொறாமை உணர்வு எப்பொழுது வருகிறது என்றால், நாம் நம்மிடமிருப்பதையும், மற்றவர்கள் எவ்வளவு வைத்திருக்கிறார்கள் என்றும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, அதில் கவனம் செலுத்தும்போது மட்டுமே. நாம் இந்த உணர்வுக்கு நம் மனதில் இடங்கொடுக்காமல் அந்த எண்ணம் தோன்றும்போதே நம்மை விட்டு அகற்றிவிடவேண்டும்.

ஈசாக்கு

ஈசாக்கு கேராரில் வசித்து வந்தான். பெலிஸ்தியரின் ராஜாவாகிய அபிமெலேக்கு அதை ஆண்டு வந்தான். அப்பொழுது அங்கு பஞ்சம் வந்தது. அந்த பஞ்சத்தினிமித்தம், அந்த இடத்தைவிட்டு கிளம்பி எகிப்துக்கு போக ஆயத்தமானான். கர்த்தர் ஈசாக்கிற்கு தரிசனமாகி எகிப்திற்கு போக வேண்டாம் என்றும் இந்த தேசத்திலேயே இரு; நான் உன்னோடகூட இருந்து உன்னை ஆசீர்வதிப்பேன் என்று கூறினார். அதனால் ஈசாக்கு கர்த்தருடைய வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படிந்து கேராரிலேயே தங்கினான். அவன் அந்த தேசத்தில் விதை விதைத்தபோது கர்த்தர் அவனை ஆசீர்வதித்ததினால், அந்த வருடத்தில் நூறு மடங்கு பலன் அடைந்தான். கர்த்தர் ஈசாக்கிற்கு சொன்ன வாக்கை, அப்படியே நிறைவேற்றினார். அவன் செல்வ செழிப்புடையவனாக, வரவர விருத்தியடைந்து மகாபெரியவனானான்.

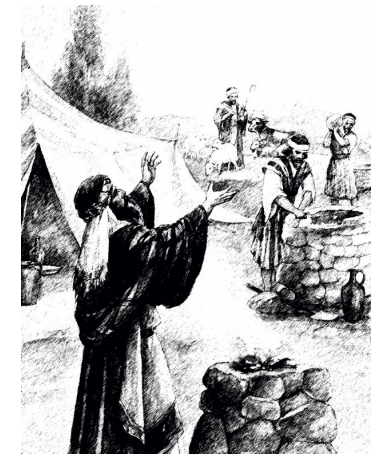
அவனுக்கு ஆட்டுமந்தையும், மாட்டு மந்தையும், அநேக பணிவிடைக்காரரும்

இருந்தபடியினாலே பெலிஸ்திய ஜனங்கள் அவன்மேல் பொறாமை கொண்டனர் (ஆதியாகமம் 26:4)

ஆகவே ஈசாக்கின் தகப்பனாகிய ஆபிரகாமின் வேலைக்காரர்கள் தோண்டிய கிணறுகள் அனைத்தையும் மண்ணினால் நிரப்பிப் போட்டார்கள். அபிமெலேக்கு ஈசாக்கிடம் எல்லாவிதத்திலும் நீ எங்களைக் காட்டிலும் மிகவும் பெரியவனாயிருக்கிறாய். அதனால் எங்களைவிட்டு போய்விடு என்று கூறினான். எனவே ஈசாக்கு அந்த இடத்தை விட்டு புறப்பட்டு கேராரின் பள்ளத்தாக்கிலே குடியிருந்தான். அங்கே அவனது வேலைக்காரர்கள் இரண்டு தடவைகள் கிணற்றை தோண்டிய போதும், கேராரூர் மேய்ப்பர்கள், இந்தத் தண்ணீர் தங்களுடையது என வாக்குவாதம் செய்தனர். மறுபடியும் அந்த இடத்தைவிட்டு கிளம்பிச் சென்றான். கர்த்தர் அவனோடுகூட பேசியபயப்படாதே, நான் உன்னோடேகூட இருக்கிறேன்; உன்னை ஆசீர்வதித்து உன் சந்ததியை பெருகப்பண்ணுவேன் என்றார்.

கர்த்தர் அவனோடுகூட இருந்து, அவனை ஆசீர்வதிப்பதை அறிந்து கொண்ட அபிமெலேக்கும் அவனது சிநேகிதரும் கேராரி லிருந்து ஈசாக்கை பார்க்க வந்தார்கள்.

அவர்கள் ஈசாக்கிடம், கர்த்தர் உன்னோடுகூட இருப்பதை அறிந்து கொண்டோம். அதனால் நாம் ஒருவரோடொருவர் சமாதானமாய் இருக்கும்படி ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளலாம் என்றார்கள். பாருங்கள், கர்த்தர் அவனோடுகூட இருந்து அவனை ஆசீர்வதிப்பதை பெலிஸ்திய ஜனங்கள் கண்டு பொறாமை கொண்டனர். அவன் செய்த அனைத்தையும் கர்த்தர் வாய்க்கச் செய்தார். பஞ்ச காலத்தில் விதை விதைத்தபோது, நூறு மடங்கு பலன் கிடைத்தது. அதனால் பொறாமையடைந்து கிணறுகளையெல்லாம் நிரப்பிப்போட்டு, அந்த இடத்தை

விட்டே போய்விடும்படி செய்தனர். அவன் செல்வ செழிப்போடு இருப்பதை அவர்களால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. மறுபடியும், மறுபடியும் அவர்கள் வெட்டின கிணற்றை மண்ணினால் நிரப்பி விட்டார்கள். பெலிஸ்தியர்கள் அவனைப் பார்த்து பொறாமைப்பட்டபோது, அவன் அந்த இடத்தை விட்டே, விலகிச் சென்றான். நம்முடைய வேலையைப் பார்த்தோ, நம் செல்வ செழிப்பைப் பார்த்தோ, நம் உயர்வைப் பார்த்தோ, மற்றவர்கள் பொறாமைப்பட்டு நமக்கு எதிராக வரும்போதும், பேசும்போதும், செயல்படும் போதும் நாம் பொறுமையோடு கர்த்தருக்குள் நம் சமாதானத்தை காத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பொறாமை, மனிதர்களை பிரிக்கிறது. உறவுகளை பிரிக்கும்படியாக கட்டாயப்படுத்துகிறது. நெருங்கிய நண்பர்களைப் பிரிக்கிறது. நம்மிடம் பொறாமை குணம் இருக்கிறதா? மற்றவர்களிடம் பொறாமையோடு இருக்கிறோமா? நம் நண்பர்களுக்கோ, உறவினர்களுக்கோ, அல்லது அண்டைவிட்டாருக்கோ பதவி உயர்வோ, நல்ல வேலையோ, எந்தவிதமான நன்மைகளோ கிடைக்கும் போது, பொறாமைப்படுகிறோமா? நம்மிடம்

இல்லாதவைகள் மற்றவர்களிடம் இருக்கும்போது, அதைப் பார்த்து பொறாமைப்படக் கூடாது. கர்த்தர் உங்களை யும் அப்படியாக உயர்த்த வல்லவராயிருக்கிறார். ஏற்ற காலத்தில் அவர் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு அவருடைய பலத்த கரத்துக்குள் அடங்கியிருங்கள் (1 பேதுரு 5:6). பொறாமை படுவதினால் நல்ல நண்பர்களை இழந்து போகிறோம். மற்றவர்களும் நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கும்போதும், நம்மைப்போல மற்றவர்களை நேசிக்கும் போதும் பொறாமை நம்மைவிட்டு போய்விடும்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் மேல் பிரதான ஆசாரியரும், மூப்பரும், குற்றஞ்சாட்டி,

பொறாமையினாலே அவரை சிலுவையில் அறையும்படி ஒப்புக்கொடுத்தார்கள் (மத்தேயு 27:17)

மோசே

மோசேயின் சகோதரியான மிரியாமும், அவன் சகோதரனான ஆரோனும் மோசேக்கு விரோதமாக பேசினார்கள். மிரியாம் தீர்க்கத்தரிசியாகவும், ஆரோன் பிரதான ஆசாரியனாகவும் இருந்தார்கள். ஆனால், மோசேயோ இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் எல்லோருக்கும் தலைவனாக இருந்தான். இவர்கள் மோசேக்கு எதிராக, கர்த்தர் உன் மூலமாக மாத்திரம் பேசவில்லை; எங்கள் மூலமாகவும்தான் இஸ்ரவேல் ஜனங்களோடு பேசுகிறார் என்று வாதாடினர். அவனுடைய ஆளுமையை கண்டு பொறாமைப்பட்டார்கள். கர்த்தர் அதைக்கேட்டு, ஆரோனையும், மிரியாமையும் அழைத்து, நான் உங்களோடுகூட சொப்பனம் மூலமாகவும், தரிசனம் மூலமாகவும் பேசுகிறேன். ஆனால், மோசேயோடு கூட முகமுகமாகவும், பிரத்தியட்சமாகவும் பேசுகிறேன் என்றார். கர்த்தருடைய கோபம் மிரியாமின்மேல் வந்தது. மிரியாம் குஷ்டரோகியானாள். அப்பொழுதும் மோசே மிரியாமுக்காக, அவள் குணமாகும்படி தேவனை நோக்கி கெஞ்சினான். சிலர் கர்த்தர்மேல் பயபக்தியாய் இருப்பவர்களைப் பார்த்து பொறாமைப்படுவார்கள். மற்றவர்கள் பக்தியாய் இருப்பதைப் பார்த்து பொறாமைப்படக்கூடாது. தேவன் நியமித்த தலைவர்களுக்கு எதிராக பேசாதீர்கள். அப்படி பேசுவது, தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பும், தவறு செய்ததற்கான தண்டனையும் நமக்கு கொண்டுவரும்.

பாளையத்தில் அவர்கள் மோசேயின் மேலும், கர்த்தருடைய பரிசுத்தனாகிய ஆரோனின் மேலும் பொறாமை கொண்டார்கள் (சங்கீதம் 106:16)

எகிப்து தேசத்தில் அடிமைகளாயிருந்த இஸ்ரவேல் ஜனங்களை பாலும் தேனும் ஓடுகிற கானான் தேசத்திற்கு வழிநடத்திச் செல்ல கர்த்தர் மோசேயை தெரிந்து கொண்டார். மோசேக்கு உதவியாக இருக்க ஆரோனையும் அழைத்தார்.

மோசே தேவனோடுகூட நெருங்கி வாழ்ந்தான். தேவனோடுகூட முகமுகமாய் பேசினான். இஸ்ரவேல் ஜனங்களை நேசித்து அவர்களுக்காக தேவனிடம் பரிந்து பேசினான். ஆனால், இந்த ஜனங்களோ கடின இருதய முள்ளவர்களாக, முரட்டாட்டமுள்ளவர்களாக இருந்தனர். தேவனிடம் பல அற்புதங்களையும், நன்மைகளையும் பெற்றுவிட்டு, பின் தேவனைவிட்டு விலகிச் சென்றனர். முறுமுறுக்கும் ஜனங்களாக இருந்தனர். அப்படியிருந்தும் மோசே இந்த ஜனங்களுக்காக தேவனை நோக்கி ஜெபிக்கிறவனாயிருந்தான். கோராகும், அவனது கூட்டத்தாரும் சேர்ந்து, மோசேக்கும், ஆரோனுக்கும் விரோதமாக கூட்டங்கூடி, அவர்களுக்கு எதிராக நின்றார்கள். எல்லா ஜனங்களும் உங்களைப் போலத்தான். அவர்களைக் காட்டிலும் உங்களை உயர்த்தாதேயுங்கள் என்று சொல்லி அவர்கள்மேல் பொறாமை கொண்டார்கள். கர்த்தர் மோசேயையும், ஆரோனையும் மற்றவர்களுக்கு மேலாக தலைமைத் துவத்தில் வைத்தார் என்பதை காண்பித்தார். கர்த்தர் கோராகையும், அவன் கூட்டத்தாரையும் அவர்கள் நின்று கொண்டிருந்த பூமியை பிளக்க வைத்து அதில் அவர்கள் உயிரோடே பாதாளத்தில் இறங்கும்படி செய்தார்.

கோராகும், அவனது கூட்டத்தாரும் (சபை தலைவர்கள்) கர்த்தருடைய ஊழியத்தைச் செய்ய அழைக்கப்பட்டவர்கள். அவர்கள் மோசேயின் பதவியின்மேல் ஆசைப்பட்டார்கள். தேவன் அவர்களுக்கு கொடுத்த ஊழியத்தை செய்யாமல், மோசேக்கு கொடுக்கப்பட்ட ஊழியத்தைப் பார்த்து

பொறாமைப்பட்டு, அவனுக்கு எதிர்த்து நின்றார்கள். ஆரோனுக்கு விரோதமாக முறுமுறுத்தார்கள். அவர்கள் மோசேக்கு எதிராக கூட்டங்கூடவில்லை. கர்த்தருக்கு எதிராக கூட்டங்கூடினார்கள் என்பதை அறியாதிருந்தார்கள். பிரியமானவர்களே, கர்த்தர் நமக்கு கொடுத்த பதவியிலே, அழைத்த அழைப்பிலே நிலைத்து நிற்க வேண்டும். மற்றவர்களுடைய பதவியையோ, ஊழியத்தையோ பார்த்து பொறாமைப்படக்கூடாது. கர்த்தர் தெரிந்து கொண்ட, அவரால் நியமிக்கப்பட்ட ஊழியர்களுக்கு எதிராக போராட்டம் செய்யக்கூடாது, எதிராக பேசக்கூடாது. அப்படி அவர்களுக்கு எதிராக பேசி, அவர்கள் மேல் குற்றஞ்சுமத்துவதை கர்த்தர் வெறுக்கிறார். அப்படி அவர்களுக்கு எதிர்த்து நின்றால், கர்த்தருடைய நியாயத்தீர்ப்பு நம்மேல் வரும்.

ஆபேல்

பொல்லாங்களால் உண்டாயிருந்து, தன் சகோதரனைக் கொலை செய்த காயினைப் போலிருக்கவேண்டாம்; அவன் எதினிமித்தம் கொலை செய்தான்? தன் கிரியைகள் பொல்லாதவைகளும் தன் சகோதரனுடைய கிரியைகள் நீதியுள்ளவைகளும் யிருந்ததினி மித்தந்தானே (1 யோவான் 3:12)

காயின் நிலத்தை பயிரிடுகிறவனாயிருந்தான். ஆபேல் ஆடுகளை மேய்க்கிற வனாயிருந்தான். காயின் தன் நிலத்தில் விளைந்த கனிகளை கர்த்தருக்கு காணிக்கையாகக் கொண்டு வந்தான். ஆபேல் தன் மந்தைகளில் சிறந்தவற்றை கர்த்தருக்கு காணிக்கையாகக் கொண்டு வந்தான். காயின், தேவன் விரும்பும் காணிக்கையைப் படைக்கவில்லை; அதனால் கர்த்தர் அவன் காணிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆபேல், தேவனுக்குகந்த காணிக்கையைப் படைத்ததால், ஆபேலின் காணிக்கையை கர்த்தர் ஏற்றுக் கொண்டார். அதனால் காயின், ஆபேலின்மேல் பொறாமை கொண்டு, அவனை கொன்றுபோட்டான். ஆபேல்

விசுவாசத்தோடு, தேவன் ஏற்றுக் கொள்வார், அதற்கு பலனளிப்பார் என்று தன் மந்தையில் சிறந்ததை தேவனுக்கு பலி செலுத்தினான். ஆபேல் உண்மையுள்ளவனாக, தேவனுக்கு பிரியமான நல்வழியில் நடந்தான். தேவனே அவனைக்குறித்து சாட்சி கொடுக்குமளவு நேர்மையாய் இருந்தான். காயினின் எண்ணங்களும், செயல்களும் பொல்லாதவைகளாக இருந்தது. நாம் இந்த உலகத்தில் நேர்மையுள்ளவர்களாக, கர்த்தருக்கு பிரியமான ஒரு வாழ்க்கையை வாழும்போது, நேர்மையில்லாமல் நடப்பவர்களும், சுயநீதியை உடையவர்களும், பொல்லாத குணமுடையவர்களும் நம்மைப் பார்த்து பொறாமை கொள்வார்கள்.

மனுஷன்படும் எல்லா பிரயாசமும் பயன்படும் எல்லாக்கிரியையும், அயலானுடைய பொறாமைக்கு ஏதுவாயிருக்கிறதை நான் கண்டேன்.. (பிரசங்கி 4:4)

மனிதர்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டுமென்று கடினமாக உழைக்கிறார்கள். சமுதாயத்தில் மற்றவர்களைவிட சிறப்பாக, வெற்றியோடு உயர்ந்து வாழ விரும்புகிறார்கள். சிலர், தம்மைவிட மற்றவர்கள் அதிகமான ஆசீர்வாதங்கள் பெறுவதை விரும்பமாட்டார்கள். இவர்கள் அனைவரும் பொறாமை குணம் உடையவர்கள். எப்பொழுதும் அதிகமானவற்றை பெறுவதற்கு போராடிக் கொண்டிருப்பதை விட இருக்கின்றவற்றை வைத்து திருப்தியோடு வாழ்வது நல்லது. இன்று குடும்பங்களி

லும், வேலை ஸ்தலங்களிலும், வியாபார ஸ்தலங்களிலும், முக்கியப் பொறுப்பில் இருக்கும் தலைவர்களுக்குள்ளும், செய்யும் தொழில்களிலும், படிக்கும் இடங்களிலும் ஒருவருக்கொருவர் பொறாமைப்படுவதை நாம் கண்கூடாக காணலாம். விசுவாசிகளுக்குள்ளும், ஏன் ஊழியம் செய்பவர்களுக்குள்ளேயும் கூட போட்டியும், பொறாமையும் காணப்படுகிறது. ஒருவர் நல்ல வசதிவாய்ப்புகளோடு சமுதாயத்தில் உயர்ந்து இருப்பதை மற்றவர்கள் காணும்போது பொறாமை வருகிறது. ஒருவருக்கு நல்ல இடத்தில், நல்ல வருமானத்தோடு ஒரு வேலை கிடைத்தால், தனக்கு அந்தளவு வருமானம் இல்லையே என்று நினைத்து பொறாமை கொள்கிறார்கள். பிள்ளைகள் நன்றாக படித்து, உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் வரும்போது, மற்றவர்கள் அதைக்காணும் போது, தங்கள் பிள்ளைகள் இப்படியாக இல்லையே என்று பொறாமைப்படுகிறார்கள். வியாபாரம் அல்லது செய்யும் தொழிலில் ஒருவர் முன்னேற்றம் அடையும்போது, மற்றவர்கள் அதைப்பார்த்து பொறாமைப்பட்டு, பக்கத்திலேயே அதேபோல ஒரு தொழிலையோ அல்லது ஒரு கடையையோ ஆரம்பிப்பார்கள். படிக்கும் பிள்ளைகளுக்குள்ளே ஒரு பிள்ளை நல்ல மதிப்பெண்கள் வாங்கும்போது, மற்ற பிள்ளைகளுக்கு பொறாமை வருகிறது. சகோதரர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொறாமைப்படுகிறார்கள். கணவன், மனைவியைப் பார்த்தும், மனைவி கணவனைப் பார்த்தும் பொறாமைப்படுகிறார்கள்.

சுயநலம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் பொறாமை வரும். பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் இன்ன படிப்பைத்தான் படிக்க வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தி படிக்க வைக்கிறார்கள். ஏனென்றால், மற்ற பிள்ளைகள் அதே படிப்பை படிப்பதால், தங்கள் பிள்ளைகளும் அப்படியாக படிக்க விரும்புகிறார்கள். தாங்கள் சமுதாயத்தில் உயர்வாக, மதிப்பாக, பெருமையோடு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, சுயநலத்தோடு நடந்து கொண்டு, தங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுகிறார்கள். தங்கள் பிள்ளைகளின் ஆர்வத்தின்படி அவர்கள்

விரும்பிய படிப்பை படிக்கவைக்காமல், அவர்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றாமல், அவர்கள் பிள்ளைகளை அவர்களே பாழ்கடிக்கிறார்கள். அப்பிள்ளைகள் பெற்றோர்கள் விரும்பிய படிப்பை படித்ததால், வாழ்க்கையில் முன்னேற முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கும். பெற்றோரிடம் பேசுவதற்கும் பயப்படும். தங்களை தாங்களே நேசிப்பதால் தான், இப்படியாக பெற்றோர்கள் நடந்து கொள்கிறார்கள். மற்றவர்கள்மீது பொறாமைப்படுவதினால், அவர்களுடைய பிள்ளைகளின் முன்னேற்றத்திற்கு அவர்களே தடையாகிவிடுகிறார்கள். பெற்றோரும் அதை அறியாதிருக்கிறார்கள். தங்கள் பிள்ளைகளிடம் மற்ற பிள்ளைகள் குறித்து ஒப்பிட்டுபேசி, தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு தாங்களே தாழ்வு மனப்பான்மையை உண்டாக்குகிறார்கள்.

உக்கிரம் கொடுமையுள்ளது, கோபம் நிஷ்டூரமுள்ளது; பொறாமையோ வென்றால் அதற்கு முன்னிற்கத்தக்கவன் யார்? (நீதிமொழிகள் 27:4)

கோபமும், கொடுமையும் பயங்கரமானது. இது அழிவுக்கு காரணமாகும். ஆனால், பொறாமை இதைவிட மோசமானது. பொறாமை குணமுள்ளவர்கள் அதிகமாக ஆசைப்படுவார்கள். தங்களிடம் இல்லாத ஒரு பொருளை மற்றவர்கள் வீட்டில் காணும்போது, கஷ்டப்பட்டு எப்படியாவதும் அதை தங்கள் வீட்டிலும் வாங்கி வைத்து விடுவார்கள். தங்களிடம் இருக்கும் பொருட்களிலே திருப்தியடையாமல், மற்றவர்கள் வைத்திருக்கும் பொருட்கள் மீது ஆசைப்படுவார்கள். பணத்தின்மீது ஆசைப்படுவதினால், மிகவும் கஞ்சத்தனமாக நடந்து கொள்வார்கள். பணத்தை சேர்ப்பதிலேயே குறியாயிருப்பார்கள். இவர்கள், கர்த்தரை நம்பி வாழாமல் பணத்தை நம்பி வாழ்வார்கள். இவர்கள் பக்தியெல்லாம் வெறும் வெளிப்பூச்சு தான். இந்த பொறாமை குணம், ஆவிக்குரிய ஜீவிதத்திற்கு (உள்ளான மனுஷனுக்கும், கர்த்தருக்கும் உள்ள உறவு) தடையாகும். இவர்கள் தங்கள் வாழ்நாட்களில் கடைசிவரை கஷ்டப்

பட்டுக் கொண்டதான் இருப்பார்கள். இவர்களைத்தவிர மற்றவர்களெல்லாம், நன்றாக வாழ்ந்து செழித்திருப்பார்கள். இவர்கள் அவர்களைப் பார்த்து பொறாமைப்பட்டு தங்களுடைய நிம்மதியை தாங்களே அழித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். தங்களைப்போல மற்றவர்களையும் நேசித்தாலொழிய இதற்கு ஒரு முடிவு இல்லை.

பணப்பிரியன் பணத்தினால் திருப்தியடைவதில்லை (பிரசங்கி 5:10)

இவ்வுலக மக்களின் ஆசையெல்லாம் பணத்தின் மேலும், ஆஸ்திகள் மேலும், பொருட்களின் மேலும் இருக்கும். அவற்றை சேர்த்து வைப்பதிலேயே நோக்கமாயிருப்பார்கள். நாம் இந்த உலக மக்களைப்போல இருக்கக்கூடாது. இவர்களின் ஆவிக்குரிய கண்களை சாத்தான் குருடாக்கி வைத்திருக்கிறான் (2 கொரிந்தியர் 4:4). இந்த உலக மக்களின் பார்வையில் நாம் எப்படியாக இருக்கிறோம் என்பதற்காக நாம் வாழக்கூடாது. அவர்கள் நம்மை மதிக்கவேண்டும், புகழவேண்டும், உயர்வாக எண்ண வேண்டும் என்பதற்காக நாம் இந்த உலகத்தில் வாழக்கூடாது. கர்த்தருடைய பார்வையில் நாம் எப்படியாக இருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் எப்பொழுதும் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும். அவருடைய சித்தத்தை அறிந்து, அதன்படி நம் மனதை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். அவருடைய விருப்பம் நம் விருப்பமாக மாறவேண்டும். பணத்தின்மேல் ஆசை வைப்பவர்களால், தேவனிடம் அன்பு செலுத்த முடியாது. இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஊழியம் செய்ய முடியாது. தேவனுடைய இடத்தில் பணத்தை வைத்தால், அது விக்கிரகங்களை வழிபடுவதற்கு சமம். நாம் மற்றவர்களுடன் போட்டிப்போட்டு, பொறாமையோடு இருந்து சேர்த்து வைத்த பணத்தால், ஆஸ்திகளால், பொருட்களால் நம்மை பரலோகத்திற்கு கொண்டு போக முடியாது. நம் ஆத்துமா இரட்சிக்கப்

பட்டால்தான் பரலோகத்திற்கு போகமுடியும். நாம் இந்த உலகத்தை விட்டு கடந்து போகும்போது, பரலோகத்திற்கு போவோம் என்கிற நிச்சயம் இருக்கிறதா? இல்லையென்றால், இன்றே பாவங்களை இயேசு கிறிஸ்துவிடம் அறிக்கையிட்டு, மனந்திரும்புவோம். பூமிக்குரியவைகளையல்ல, மேலானவைகளையே நாடுவோம். இயேசு கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகளாகிய நாம் இவ்வுலகப் பொருட்கள், பணம், புகழ், பதவி ஆகியவற்றின்மேல் ஆசை வைத்து மற்றவர்கள் மேல் பொறாமைப்படாமல் இருக்க கர்த்தர்தாமே நமக்கு உதவி செய்வாராக.

தேவன் நமக்கு கொடுத்த இந்த வாழ்க்கைக்காக, நமக்குக் கொடுத்த ஜீவனுக்காக, சுகத்திற்காக, பாதுகாப்பிற்காக, சமாதானத்திற்காக நன்றி செலுத்துங்கள். நாம் நிர்மூலமாகாமல் ஜீவனோடு இருப்பது அவருடைய கிருபையாலேயே என்பதை உணரவேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தேவன் நம்மை பாவ வாழ்க்கையில் இருந்து விடுவித்து, இரட்சித்து அவருடைய பிள்ளைகளாக மாற்றினாரே, அதை நினைத்து தினமும், நன்றி சொல்லவேண்டும். மற்றவர்களை நினைத்துப் பார்த்து, அவர்களோடு நம்மை ஒப்பிட்டு பொறாமைப்படுவது தவறு. தேவனுக்குப் பிரியமில்லாதது. கஷ்டப்படும் குடும்பங்களை நினைத்துப் பார்த்து, அவர்களுக்கு உதவ முன்வரவேண்டும். அப்பொழுது தேவன், நம்மை எப்படியாக ஆசீர்வதித்திருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். பொறாமை உள்ளவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்திரிப்பதில்லை (கலாத்தியர் 5:21). பொறாமையை விட்டுவிடுங்கள் என்று கொலோசெயர் 3:8 சொல்கிறது. சொஸ்தமனம் உடலுக்கு ஜீவன்; பொறாமையோ எலும்புருக்கி (நீதிமொழிகள் 14:30). அன்புக்கு பொறாமை இல்லை (1 கொரிந்தியர் 13:4). வேதம் சொல்லுகிற இந்த வார்த்தைகளின்படி நாம் நடந்து கர்த்தருடைய கிருபையை பெற்றுக் கொள்வோம். ஆமென்!

☪☪☪

பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைப் பெறுவது எப்படி?

- எஸ். பால்ராஜ் கென்னடி

பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் அவசியம்.

இன்றைக்கு உலகத்தில் கிறிஸ்தவம் என்பது சபைகளே. எவ்வளவு பிரிவுகள் சபைகளில் காணப்படுகிறது? என்றால், கணக்கற்றவை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். One body (ஒரு சரீரம்), One Spirit (ஒரு ஆவி)தான் உண்டு. கர்த்தருடைய பிள்ளைகளெல்லாம் ஒரு சரீரம் போல (கை, கால், கண், காது). இந்த சரீரத்திற்குத் தலை அவசியமில்லை என்று சொல்ல முடியாது. கால், கண்ணைப் பார்த்து, நீ எனக்கு அவசியமில்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஒன்றையொன்று சார்ந்து வாழவேண்டும். இதற்காகவே கர்த்தர், உன்னிடத்தில் நீ அன்புகூருவது போல, பிறனிடத்திலும் அன்புகூரு என்ற பிரமாணத்தை உண்டாக்கினார்.

சுயநலம் இருக்குமிடத்தில் பாவம் இருக்கிறது. சுயநலம் என்பது தன்னைத் தானே நேசிப்பது. அது, ஆசை, இச்சையில் கொண்டுபோய் விடுகிறது. இச்சை, பாவத்தை பிறப்பிக்கிறது. ஒரு மனுஷனால் இயல்பாக மற்ற மனுஷனை நேசிக்கமுடியாது. அறிவைக் கொண்டு நேசித்தால், அது செயற்கையான ஒரு அன்பு. அதற்காகவே பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் ரோமருக்கு எழுதின நிருபம் 5:5-ல் பரிசுத்த ஆவியாகிய தேவ அன்பு உங்கள் இருதயங்களில் ஊற்றப்பட்டிருக்கிறபடியால் என்று சொல்லுகிறார். தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார் என்று அப்போஸ்தலன் யோவான் 1 யோவான் 4:8,16ல் சொல்லுகிறார். ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து யோவான் 4:29ல் தேவன் ஆவியாக இருக்கிறார் என்கிறார். தேவன் அன்பாக, ஆவியாக இருக்கிறார். அன்பிற்கு, ஆவிக்கு இன்ன உருவம் என்று

கொடுக்க முடியாது. அதனாலேயே, எனக்கு உருவம் கொடுக்காதே என்றார். அப்படி ஒரு உருவம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், 1 தீமோத்தேயு 3:16-ல் அப்போஸ்தலன் பவுல் சொன்ன படி, தேவன் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டார் என்ற வார்த்தையின்படி, இயேசு கிறிஸ்துவின் உருவத்தைக் கொடுக்கலாம். ஆனால் இன்று பரிசுத்த ஆவியாக நம் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் அவர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

கேளுங்கள், கொடுக்கப்படும் என்று லூக்கா 11:9ல் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து சொல்லுவது, பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தையே (லூக்கா 11:13). இந்த இடத்தில் கர்த்தர் கேளுங்கள் என்று குறிப்பிடுவது வாஞ்சையையே. எவன் வாஞ்சிக்கிறானோ, அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும். பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் திணிக்கப்படும் அல்லது ஒரு மனுஷனின் சித்தமின்றி, அனுமதியின்றி அவனுக்குள் புகுத்தப்படும் காரியமல்ல.

கொடுக்கும் விஷயத்தில் தேவன் எப்படிப்பட்டவர் என்பதையும் தெளிவாகச் சொல்லுகிறார். ஒன்றைக் கேட்கும் போது, மற்றொன்றை அதற்குப் பதிலாகத் தாம் கொடுப்பதில்லை என்றும், தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியையே தாம் கொடுப்பதாகக் கூறுகிறார். தம்முடைய சொந்தக் குமாரனையே நமக்காக ஜீவ பலியாகக் கொடுத்தும் (யோவான் 3:16) இருக்கிறார். தம்முடைய சொந்தக் குமாரனென்றும் பாராமல் நம்மெல்லாருக்காகவும் அவரை ஒப்புக் கொடுத்தவர், அவரோடே கூட மற்ற எல்லாவற்றையும் நமக்கு அருளாதிருப்ப தெப்படி (ரோமர் 8:32) என்றும் சொல்லி யிருக்கிறார்.

சரி, பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தை, நாம் வாஞ்சிக்கிறோம். வாஞ்சையோடு,

அதாவது மிகவும் தாகத்தோடு, விருப்பத் தோடு நம் பரம தகப்பனிடம் பரிசுத்த ஆவியைக் கேட்கிறோம். அவர், நமக்கு கொடுக்கிறார். எப்படி கொடுப்பார்? மாம்சமான யாவர்மேலும் என் ஆவியை ஊற்றுவேன் (யோவேல் 2:28) என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். இதுவே, அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் இரண்டாம் அதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டபடி, அப்போஸ்தலர்களும் மற்ற பரிசுத்தவான்களும் மேலறையிலே கூடி ஜெபிக்கும்போது நடந்தது என்று பார்க்கிறோம். அன்றைக்குக்கூட அவர்களுக்கு அதாவது அப்போஸ்தலர்களுக்கு பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் பற்றி தெரியாமல் இல்லை. ஏனென்றால் ஏற்கனவே தீர்க்கதரிசனமாக சொல்லப்பட்டக் காரியம். நமக்கும், அவர்களுக்கும் முன்மாதிரியாக வாழ்ந்து காண்பித்த ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைப் பெற்றார் (மத்தேயு 3:16). இயேசு கிறிஸ்துதான் நம்மெல்லாருக்கும் முன்மாதிரி. பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் எவ்வளவு முக்கியம் என்பதையே இங்கு பார்க்கிறோம். நாம், பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்திற்காக ஜெபிக்கிறோம். கர்த்தர், நம்முடைய ஜெபத்தைக் கேட்கிறார். மாம்சமான யாவர்

மேலும் என் ஆவியை ஊற்றுவேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுவது, யூதனென்றும், கிரேக்கனென்றும், ஆண் என்றும், பெண் என்றும் வித்தியாசம் பார்க்காமல், எல்லோருக்கும் என்று குறிப்பிடுகிறார். இது மாம்சத்தின் மேல் ஊற்றப்படும் காரியமல்ல. அப்போஸ்தலன் பவுல் சொன்ன படி, நம் இருதயத்திலே பரிசுத்த ஆவியாகிய தேவ அன்பு ஊற்றப்படுகிறது (ரோமர் 5:5). இப்படியாகத்தான் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தை நாம் பெறுகிறோம். இப்படியாக அன்பின் அபிஷேகத்தைப் பெற்ற ஒருவன் அல்லது ஒருத்தி, முற்றிலுமாக சுயநலமில்லாத புது சிருஷ்டியாக மாறிப்போய்விடுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம், தன்னையே கொடுக்கக் கூடிய அன்புதான் அவர்களை முற்றிலுமாக மாற்றிப்போடுகிறது. எப்படி தேவன், இயேசு கிறிஸ்து மூலமாகத் தம்முடைய அன்பை வெளிப்படுத்தித் தம்மை வெளிப்படுத்தினாரோ, அப்படியே நம் மூலமாகத் தம்முடைய அன்பை வெளிப்படுத்தித் தம்மை வெளிப்படுத்துகிறார். நாமே அவர் வாழும் ஆலயம் (1 கொரிந்தியர் 3:16, 6:19).

- தொடரும்

உங்கள் சந்தாவை புதுப்பித்துவிட்டீர்களா?

இந்தப் பத்திரிகை வேண்டுவோர் சந்தா அனுப்பி பெற்றுக் கொள்ளவும்.

உள்நாட்டு வருட சந்தா ரூ. 200/-
வெளிநாட்டு வருட சந்தா ரூ. 2000/-

S.PAULRAJ KENNEDY என்ற பெயருக்கு DD/M.O / Cheque மூலம் அனுப்பவும். உங்களது முழு முகவரியையும் எழுதுங்கள். ICICI வங்கி வாயிலாகவும் நீங்கள் அனுப்பலாம்.

ICICI வங்கி கணக்கின் பெயர் : S.PAULRAJ KENNEDY
ICICI வங்கி கணக்கு எண் : 0350 0150 7744

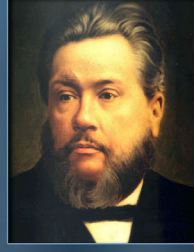
எங்களது முகவரி : எஸ்.பால்ராஜ் கென்னடி, ஏ-1, டேஜு பிளாஸா, 2 தெற்கு அவென்யூ, பூநகர் காலனி, சைதாப்பேட்டை, சென்னை - 600 015. தமிழ்நாடு, இந்தியா

ஜெப தேவைக்கும், தேவ ஆலோசனைக்கும்
+ 91 - 44 - 22353500 +91 - 9940667881

www.kennedyministries.org
E-mail: nijakennedy@kennedyministries.org

ஜெபத்தின் உண்மை

- சார்லஸ் ஸ்பர்ஜன்

தாகத்தை கொடுக்கிறவர், அதற்கானத் தண்ணீரையும் கொடுக்கிறார். பசியை உண்டாக்கினவர், அதற்கான உணவையும் உருவாக்கியுள்ளார். அதுபோல, ஜெபத்தை உருவாக்கினவர், அதற்கான ஆசீர்வாதத்தையும் அதனுடனேகூட உருவாக்கியுள்ளார்.

ஜெபம் என்பதை உருவாக்கினவர் தேவன். ஜெபத்திற்கு பதிலே இல்லை யென்றால், ஜெபம் என்று ஒன்று இருக்காது. 'நான்' உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்கிறார். அடுத்தது, 'கேளுங்கள்' கொடுக்கப்படும் என்கிறார். இவைகள், அவரது ஆளுமையைக் குறிக்கிறது.

எல்லா ஜெபங்களுக்கும் அவர் பதில் தர முடியாது. இயற்கைக்கு என்று அவர் ஒரு பிரமாணத்தை வைத்திருக்கிறார். அதை அவர் (உருவாக்கினவர்) மீற முடியாது. ஆனாலும், இயற்கை விதிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு அவரால் அற்புதங்கள் செய்ய முடியும். கடந்த காலங்களில் செய்துள்ளாரே.

அவரது நாமத்தை விசுவாசியுங்கள். அவரது நாமத்தினாலே நீங்கள் ஏறெடுக்கும் ஜெபம் நிச்சயமாக வெற்றியைத் தரும் என்றும் விசுவாசியுங்கள். எல்லா உண்மையான ஜெபங்களும் கர்த்தரால் கேட்கப்படும், இயேசு என்ற நாமத்திலே ஜெபித்தால்.

'தட்டுங்கள்' என்று கர்த்தர் குறிப்பிடுவது, சத்தமாகக் கூப்பிடுவதுபோல, முதலில் 'கேளுங்கள்', அதன்பின் 'தட்டுங்கள்', அதாவது உடனடியாக சந்திக்கும்படியாக விண்ணப்பம் பண்ணுங்கள். ஜெபத்தில் தொடர்ந்து உறுதியாய் தரித்திருப்பதையே இது

குறிப்பிடுகிறது.

உங்களது விசுவாசத்தின்படியே பெறுவீர்கள் (மத்தேயு 9:29). ஜெபத்தைக் குறித்து சொன்ன மூன்று நிலைகளும் கிருபையின் பரிமாணத்தையே காட்டுகிறது. 'விசுவாசம்' கேட்க வைக்கும், 'நம்பிக்கை' தேட வைக்கும். 'அன்பு' தட்ட வைக்கும்.

நாம் ஜெபிக்கும்போது எளிமையாக ஜெபித்தல் அவசியம். நாம் எதற்காக ஜெபிக்கிறோம் என்பதை வெளிப்படுத்தினால் போதும். இதற்காக பல்கலைக் கழகத்தில் படித்திருக்க வேண்டுமென்கிற அவசியம் இல்லை. யார் தேடுகிறார்களோ அவர்கள் கண்டடைவார்கள். இதற்காக பெரிய பதவியோ, தாலந்துகளோ, பயிற்சியோ தேவையில்லை.

பரிசுத்த ஆவியானவரிடம், எப்படி ஜெபிக்கவேண்டும் என்று கேளுங்கள். அவர், உங்களுக்குக் கற்றுத் தருவார். அவருக்காக நாம் ஜெபிக்கவில்லை. நமக்கு இன்னது தேவை என்று அவர் நாம் கேட்பதற்கு முன்னமே அறிவார் (மத்தேயு 6:8). நாம், நமக்காகவே ஜெபிக்கிறோம்.

ஜெபிப்பது என்பதே ஆசீர்வாதமாகும். வெயிலுக்குத் தப்பி குளிர்ந்த நீரில் குளிப்பதுபோல. கழுகைப்போல மேகங்களுக்கு மேலாகப் பறந்து, பரலோகத்தில் இருக்கும் தேவனோடு இருப்பது போன்றதொரு அனுபவமாகும். ஜெபிப்பது என்பது கர்த்தருடைய பொக்கிஷ அறைக்குள் பிரவேசித்து, செல்வங்களை எடுப்பதாகும்.

ஜெபிக்கும்போது நம் பாரங்களை இறக்கி வைக்கிறோம். நோயை உதறிப்போட்டு, சுகத்தை பெற்றுக் கொள்கிறோம்.

அவருடைய சித்தத்தை அறிந்து கொள்ளுங்கள். அவரது சித்தம் அவரது வாக்குத்தத்தில் உள்ளது. அதை வைத்து ஜெபியுங்கள். அதை அவர் நிறைவேற்றும்வரையில் ஜெபியுங்கள். அதை அவர் நிறைவேற்றும்வரையில் அவரை ஓயவிடாதீர்கள். அவர், வாக்குத்தத்தம் கொடுத்திருப்பது அதை நிறைவேற்றுவதற்காகவே. அதை நிறைவேற்றாதிருப்பாரென்றால் அதை கொடுத்திருக்கவே மாட்டார்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் ஜெபிப்பது என்பது, உங்களது நண்பர் ஒரு செக் புக்கில் கையெழுத்துப்போட்டு, உனக்கு விருப்பமான தொகையை அதில் எழுதி எடுத்துக்கொள் என்று கொடுத்ததுபோல. என் நாமத்தினாலே நீங்கள் எதைக் கேட்டாலும் அதை நான் செய்வேன் (யோவான் 14:14) என்று இயேசு குறிப்பிடுவது இதையே. இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில், பிதாவை நீங்கள் கேட்கும்போது பயப்படத் தேவையில்லை, சந்தேகப்படத் தேவையில்லை. அவரது நாமம் பாதாளத்தின் வாசல்களை நடுங்க வைக்கும்; பரலோகம் கீழ்ப்படியும். இயேசு உங்களுக்காகப் பட்ட பாடுகளை ஜெபத்திலே அறிக்கை செய்யுங்கள்.

உங்கள் பாவங்களை அறிக்கை செய்து, இருதயத்தின் பாரங்களை இறக்கி வைப்பீர்கள். கர்த்தருக்கு முன்பாக வெளிப்படையாக உண்மையாக இருங்கள். உங்களது குற்றம் அவருக்கு ஏற்கனவே தெரியும். ஆனால், அது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டுமென்பதே அவர் விருப்பம். மென்மையான இருதயம் உள்ள தகப்பனே, தன்பிள்ளை தன் தவறை உணர்ந்து, திருந்த வேண்டும் என்று நினைப்பான்.

நம்மை பாடுகள் வழியாக அவர் நடத்துவதன் நோக்கமே, நம் கரத்திலோ அல்லது மற்ற மனுஷர்கள் கரத்திலோ

எதுவுமே இல்லை. எல்லாம் அவர் கரத்தில்தான் இருக்கிறது என்பதை நாம் கற்றுக் கொள்ளவே. தமது சித்தத்தின் ஆலோசனைக்குத் தக்கதாக எல்லாவற்றையும் நடப்பிக்கிற.. (எபேசியர் 1:12).

பரலோகத்தில் பொக்கிஷங்களைத் திறப்பதற்கான சாவி, இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தமும், நாமமுமே.

கர்த்தர், உங்களை ஆசீர்வதிப்பார். உங்களது தேவையையும், அவசரத்தையும் பார்த்து வேகமாக வருவார்.

அவரது சித்தம் உங்களில் நிறைவேறுமபடி ஜெபியுங்கள். இதுதான் முழுமையாக நம்மை அவரது கிருபைக்கு ஒப்புக் கொடுப்பதாகும். நாம் வேண்டிக் கொள்ளுகிறதற்கும் நினைக்கிறதற்கும் மிகவும் அதிகமாய் நமக்குள்ளே கிரியை செய்கிற வல்லமையின்படியே நமக்குச் செய்ய வல்லவராகிய அவர் (எபேசியர் 3:20).

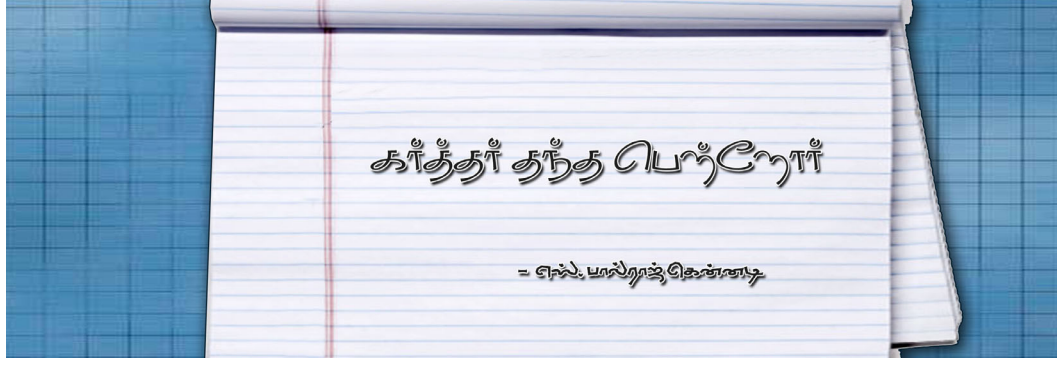
நான் ஜெபிக்கும்போது, மற்றவர்களைப் பிரியப்படுத்தும்படியான வார்த்தைகளைச் சொல்லி ஜெபிக்க வேண்டுமே என்று கவலைப்பட மாட்டேன். மகத்துவமான தேவன் மேலேயே என் கவனம் இருக்கும். எனது தனி ஜெபத்திலும், தினமும் ஒரேவிதமான ஜெபத்தை மறுபடி மறுபடி செய்வேனென்றால், அது பாவமாகும். ஏனென்றால், அந்த ஜெபம் எனது மனதாலே மாத்திரம் ஜெபிப்பதாகும். அதில் என் இருதயம் இல்லை.

உங்களது வாஞ்சைகளை ஜெபத்திலே அவர்முன் வைப்பீர்கள். அது நிறைவேறுவதற்கான வழியை அவர் காண்பித்து, அதன்வழியே அவரே நடத்திச் செல்வார்.

நீங்கள் எங்கே இருந்தாலும், அங்கிருந்து ஜெபியுங்கள். அது பரலோகத்தின் தேவனின் காதுகளை எட்டும்.

ஜெபிக்கிற பழக்கம் நல்லது; ஆனால், ஜெபிக்கிற ஆவி அதைவிட மேலானது.

~~~~~

இன்றைக்கு, அநேக பிள்ளைகள், தங்கள் பெற்றோரை கணப்படுத்துவதே இல்லை. இந்த செயல், கர்த்தருக்கு விரோதமானதாகும். உன் தகப்பனையும், உன் தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக (யாத்திராகமம் 20:12) என்று கர்த்தர் ஒரு கட்டளையாகவேக் கொடுத்திருக்கிறார்.

ஒரு தலைமுறை இடைவெளி இருப்பதால் காலம் மாறிவிட்டது என்று பிள்ளைகள் நினைக்கிறார்கள். தங்களுடைய ரசனை, கலாச்சாரம், வாழ்க்கை முறை, தங்களது பெற்றோரிடமிருந்து வேறுபட்டது என்று நினைக்கிறார்கள். பெற்றோருடைய காலகட்டம் பழமையானது என்றும், தங்களுடைய காலகட்டம் புதுமையானது என்றும் எண்ணுகிறார்கள்.

இதை வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் எனக்குப் பிரியமான பிள்ளைகளே, நீங்களும் ஒரு காலத்தில் பெற்றோராவீர்கள் என்பதை மறந்துவிடாதீர்கள். பெற்றோரை அசட்டை பண்ணாதீர்கள். உங்களை பெற்றெடுத்து வளர்த்து, ஆளாக்கினது உங்களது பெற்றோரே, அதை ஒருபோதும் மறந்துவிடாதீர்கள்.

பெற்றோர் இல்லாத பிள்ளைகளை ஒரு நிமிஷம் யோசித்துப் பாருங்கள். உங்களது நண்பர்கள் உங்களுக்கு பெரிதாக, உயர்வாக இருக்கலாம். ஆனால், அவர்கள் உங்களது வாழ்க்கைப் பயணத்திலே, ஒரு காலகட்டம் மாத்திரமே உங்களுடனேகூட வருவார்கள். உங்களோடுகூட நெடுநேரபயணம் செய்யப் போகிறவர்கள் உங்களது பெற்றோர்

மாத்திரமே. உங்கள் பெற்றோர் உங்கள்மீது வைத்திருக்கும் அன்பு உண்மையானது. உங்களிடம் எதையோ ஒன்றை எதிர்பார்த்து, அவர்கள் உங்களை நேசிக்கவில்லை. உண்மையான அன்புக்கும், மேலோட்டமான அன்புக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நீங்கள் அறிந்து கொண்டால் போதும். நண்பர்கள் வேறு, பெற்றோர் வேறு. நண்பர்களின் நட்பே தேவையில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. பெற்றோர் ஸ்தானத்தில் நண்பர்களை வைக்காதீர்கள். முதலாவது கர்த்தருக்கு இடம் கொடுங்கள். அடுத்து பெற்றோருக்கு இடம் கொடுங்கள். உங்களது பெற்றோர், உங்களது எதிர்பார்ப்புக்கு ஏற்றபடி இல்லாமல் இருக்கலாம். நீங்கள் எதிர்பார்க்கிற படிப்பு, அந்தஸ்து, நடை, உடை இல்லாமல் இருக்கலாம். அவர்களது வெளிப்புறத்தைப் பார்த்து ஏமாந்து போகாதீர்கள். அவர்களுக்குள் இருக்கும் உங்கள் மீதான அன்பைப் பாருங்கள். உண்மையாய் உங்களை நேசிப்பதினால்தான், உங்களைக் கண்டிக்கிறார்கள். நீங்கள் நல்ல பிள்ளைகளாக, ஒழுக்கமுள்ள பிள்ளைகளாக வாழ அவர்கள் ஆசைப்படுகிறார்கள். உங்களுடைய நன்மைக்காகவே, உங்களை சில நேரம் கடுமையாக நடத்துகிறார்கள். கோழி மிதித்து குஞ்சு சாகாது என்று சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன். இந்தப் பெற்றோருக்கு நீங்கள் பிள்ளைகளாகப் பிறந்திருப்பது கர்த்தர் சித்தம். அதனால் மற்ற பெற்றோரோடு உங்களது பெற்ற

றோரை ஒப்பிட்டுப் பார்க்காதிருங்கள். அப்படி செய்வது கர்த்தருக்கு விரோதமானதாகும்.

உங்களுக்கென்று ஒரு வாழ்க்கையைக் கர்த்தர் எழுதி வைத்திருக்கிறார். அந்த வாழ்க்கையை நீங்கள் வாழும்படியாகவே கர்த்தர் உங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். நீங்கள் பார்க்கும் உங்களது பெற்றோர், நண்பர்கள், படிப்பு வேலை, சூழ்நிலை எல்லாம் கர்த்தர் சித்தமே. அவர் சித்தமில்லாமல் உங்களது வாழ்க்கையில் ஒன்றும் நடக்காது.

உங்களது பெற்றோர் உங்களைப் புரிந்து கொள்ளவில்லையா? கர்த்தரிடம் முறையிடுங்கள். அவர், அவர்களது மனசாட்சியைக்கொண்டு அவர்களோடு பேசுவார், புரியவைப்பார். கர்த்தரால் கூடாத காரியம் ஏதாகிலும் உண்டா?

வேதத்தை இரவும், பகலும் தியானியுங்கள். வேதத்தின் வார்த்தைகள், உங்களுக்கு சரியான கண்ணோட்டத்தை தரும். உங்களது சொந்த அறிவால் பார்க்காதிருங்கள். அப்பொழுது உங்களுக்குள் நிதானம் வரும். நீங்கள் இந்த உலகத்தையும் மனிதர்களையும் இயேசு கிறிஸ்துவின் கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பீர்கள். உங்களிடமிருந்து அன்பு புறப்படுவதைப் பார்ப்பீர்கள். அது உங்களுக்கு அளவற்ற சமாதானத்தையும், சந்தோஷத்தையும் தரும். உங்களுக்கே நீங்கள் திருப்தியாய் இருப்பதை உணர்வீர்கள். இப்போது உங்களது பெற்றோர் உங்களை வெறுத்தாலும், தள்ளினாலும் நீங்கள் இயேசுவைப்போல அன்பு செலுத்துவீர்கள். உங்களது சூழ்நிலை உங்களை பாதிக்காது. நீங்கள் சூழ்நிலையை மேற்கொள்பவர்களாக இருப்பீர்கள்.

கர்த்தருடைய வார்த்தையின் வெளிச்சத்தில் எல்லாவற்றையும் பார்ப்பீர்கள். அதற்காகவே, வேதம் உங்களுக்குக் கர்த்தரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உங்களது பெற்றோரை கர்த்தருடைய பார்வையில் பார்ப்பீர்கள். அவர்களிடம்

எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதை கர்த்தருடைய வார்த்தைமூலம் தெரிந்து கொண்டு, அதன்படி நடப்பீர்கள். இதுவே கர்த்தருக்குப் பிரியமானது. நீங்கள் கர்த்தருடைய பிள்ளை. கர்த்தர் தான், உங்களை பிள்ளையாகவும், அவர்களை உங்களுக்கு பெற்றோராகவும், உருவாக்கியுள்ளார். கர்த்தருக்குள் சந்தோஷமாய் இருங்கள். கர்த்தர் கொடுத்த பெற்றோரில் திருப்தியாய், சந்தோஷமாய் இருங்கள்.

பெற்றோரும், பிள்ளைகளை அன்போடு நடத்துங்கள். பிள்ளைகளை கண்டித்து நடத்துங்கள். ஆனால், எதற்காக (எந்த நோக்கத்திற்காக) கண்டிக்கிறீர்கள் என்பதை, பொறுமையாக அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுங்கள். பிள்ளைகளை ஒழுக்கத்தின்படி வளர்க்க வேண்டியது அவசியம். ஆனால், பிள்ளைகள், பெற்றோரைப் பார்த்து பயப்படக்கூடாது. அது அவர்களது மனநிலையை பாதிக்கும். பெற்றோராகிய நீங்கள், உங்கள் பிள்ளைகளிடம் அன்பாய் இருக்கிறீர்கள் என்பது அவர்களுக்கு தெரிந்திருக்கவேண்டும்.

எந்த நேரத்தில் எந்த காரியத்தை செய்யவேண்டும் என்பதை கற்றுக் கொடுங்கள். எப்பொழுது விளையாடலாம், எப்பொழுது தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கலாம், எப்பொழுது படிக்க வேண்டும் என்பதை பிள்ளைகளுக்கு கற்றுக் கொடுங்கள். வாலிபப் பிள்ளைகளுக்கு, எதிர்காலத்திற்கு படிப்பு எவ்வளவு அவசியம் என்பதை அவர்கள் புரியும் படியாக பொறுமையாக சொல்லுங்கள். பிள்ளைகளை சபிக்காதீர்கள். பிள்ளைகள், கர்த்தரால் வந்த சொத்து. அவர்களை ஒருபோதும் அசட்டை பண்ணாதீர்கள். அவர்களோடு நேரம் செலவழியுங்கள். முதலில் கர்த்தர், அதன்பின் அவர் தந்த பிள்ளைகள், அதன் பின்னர் வேலை அல்லது ஊழியம். இதுவே கர்த்தர் உங்களிடம் எதிர்பார்க்கும் காரியம்.

❧❧❧